

**ODVJETNIČKO DRUŠTVO
JELIČIĆ & PARTNERI d.o.o.**
Split, Kliška 29
OIB: 34488487135, MBS: 060445124
Tel: 021/315-806, 021/315-807

e-mail: odvjetnik.jelicic@gmail.com; bosnic.marina@gmail.com

Split, 1. prosinca 2023.g.
Broj spisa: 9524

TRGOVAČKOM SUDU U SPLITU

P-707/2018

za

VRHOVNI SUD REPUBLIKE HRVATSKE
(Veza: Revd-1240/2023 – rješenje o dopuštenju revizije)

TUŽITELJ: SLAVKO GOTOVAC, Rušinac 3, Kaštel Lukšić, OIB: 51981991511, zastupan po punomoćnicima Miji Jeličiću i Marini Bosnić, odvjetnicima u Odvjetničkom društvu JELIČIĆ & PARTNERI d.o.o. Split

TUŽENICI: 1/ Stečajna masa iza ITS d.o.o. za ugostiteljstvo i turizam u stečaju, Split, Šime Ljubića 7, OIB: 67393235251, zastupana po stečajnoj upraviteljici Meri Šitić
2/ GRAD SPLIT, Obala kneza Branimira 17, Split, OIB: 78755598868

REVIZIJA TUŽITELJA

protiv Presude Visokog trgovačkog suda Republike Hrvatske
posl.br. 3 PŽ-2171/2021-5 od 29. studenog 2022.g.

1/ Temeljem odredbe čl. 382. st. 1. i 2. Zakona o parničnom postupku (ZPP), na osnovi Rješenja Vrhovnog suda Republike Hrvatske Revd-1240/2023-2 od 5. rujna 2023.g. kojim je dopušteno podnošenje revizije, tužitelj podnosi reviziju protiv presude Visokog trgovačkog suda Republike Hrvatske poslovni broj PŽ-2171/2021-5 od 29. studenog 2022.g. u odnosu na **povredu temeljnog ljudskog prava na pravično suđenje i u njemu sadržana prava na obrazloženu odluku drugostupanjskog suda o bitnim povredama odredaba parničnog postupka iz čl. 354. st. 2. t. 11 ZPP-a u vezi s primjenom odredbe čl. 373.a ZPP-a.**

O b r a z l o ž e n j e

2/ Osporenim drugostupanjskom presudom, drugostupanjski sud je **nezakonito preinačio zakonitu presudu Trgovačkog suda u Splitu broj P-707/2018 od 24. ožujka 2021.g.** i odbio je tužbeni zahtjev kojim je utvrđeno da je temeljem Ugovora o ustupanju potraživanja od 5. rujna 2007.g. potraživanje koje tuženik pod 1/ (stečajna masa iza ITS d.o.o.) ima prema tuženiku pod 2/ (Grad Split) temeljem pravomoćne i ovršne presude Općinskog suda u Splitu broj Pi-709/13 od 7. lipnja 2016.g. trenutkom sklapanja tog Ugovora o ustupanju s cjelokupnim glavnim i sporednim potraživanja u cijelosti prešla na tužitelja (Slavko Gotovac). Smatrajući da je u konkretnom slučaju drugostupanjski sud u ocjeni dokaza pribjegao izokretanju činjenica i preocjenjivanju ispravno utvrđenih dokaza u postupku pred prvostupanjskim sudom, proturječno i arbitrarno iznosio zaključke temeljem kojih je neutemeljeno preinačio zakonitu prvostupanjsku odluku, tužitelj je tom sudu podnio prijedlog za dopuštenje revizije.

Uvodno citiranim Rješenjem tog suda od 5. rujna 2023.g. dopuštena je revizija, ali je zbog očite pogreške u pisanju u uvodu (11. redak) i izreci Rješenja (1. redak) krivo navedeno da se radi o prijedlogu tuženika i da se tuženiku dopušta podnošenje revizije, jer je samo tužitelj podnio prijedlog te iz obrazloženja jasno proizlazi da se tužitelju dopušta podnošenje revizije. Stoga je tužitelj, odmah nakon što je to uočeno, podnio prijedlog da sud temeljem prijedloga stranke, ali i po službenoj dužnosti ovu očitu pogrešku u pisanju ispravi.

U obrazloženju spomenutog Rješenja, u točki petoj, sud je postupajući u skladu s odredbom čl. 385. st. 2. ZPP-a dopustio reviziji s obzirom da je **tužitelj učinio vjerojatnim da je u drugostupanjskom postupku zbog osobito teške povrede odredaba parničnog postupka, sadržane u čl. 375. st. 1. ZPP-a povrijeđeno temeljno ljudsko pravo tužitelja na pravično (pošteno) suđenje** zajamčeno odredbom čl. 29. st. 1. Ustava RH i odredbom čl. 6. Konvencije za zaštitu ljudskih prava i temeljnih sloboda, koje obuhvaća i pravo na obrazloženu sudsku odluku.

Vrhovni sud RH je zaključio da u konkretnom slučaju presuda drugostupanjskog suda ne sadrži razloge o tome s kojim ispravama i u kojem dijelu su te isprave u proturječnosti s izrekom prvostupanjske odluke, odnosno u čemu se sastoji proturječnost koju je drugostupanjski sud našao kao razlog za preinaku, a povodom koje bitne povrede odredaba postupka je drugostupanjski sud primijenio odredbu čl. 373.a. ZPP-a i preinačio prvostupanjsku presudu na način da je odbio tužbeni zahtjev tužitelja.

Obzirom na razloge dopuštenja revizije te nespornu činjenicu povrede ustavnog jamstva na pravično suđenje pred drugostupanjskim sudom, po stajalištu revidenta, sva su stajališta i svi razlozi zbog kojih se je podnio prijedlog za dopuštenje revizije obuhvaćena dopuštenjem za reviziju budući da obuhvaćaju pitanje prava na pravično suđenje.

3/ U obrazloženju drugostupanjske odluke sud, u bitnome, tvrdi:

- a) da je ispitana presuda prvog stupnja u pobijanom dijelu na temelju odredbe čl. 365. ZPP-a **u granicama razloga navedenih u žalbi** i pazeći po službenoj dužnosti na bitne povrede odredaba parničnog postupka iz čl. 354.st.2.toč.2.,4.,8.,9.,11.,13. i 14. ZPP-a te na pravilnu primjenu materijalnog prava pa da je utvrdio da ona nije pravilna i zakonita jer da je prvostupanjski sud počinio bitnu povredu odredaba parničnog postupka iz čl. 354.st.2.toč.11. ZPP-a **budući da izreka presude proturječi ispravama u spisu (str. 3., toč.8. obrazloženja);**

Ad a) Prvostupanjska presuda nije ispitana niti je sud drugog stupnja odgovarao na prigovore **koji su izneseni u žalbama tuženika**, nego upravo suprotno, sud drugog stupnja je **mimo i preko tužnikovih prigovora** pogrešno ustvrdio da ne postoji identitet tražbine iz Ugovora o ustupanju tražbine od 5. rujna 2007.g. i presude Općinskog suda u Splitu Pi-709/13 od 7. lipnja 2016.g., u predmetu **koji je započet pod poslovnim brojem 1.P-1997/01**. Nasuprot krivim stajalištima i neistinitim tvrdnjama suda drugog stupnja, sukladno dokazima koje je **sud prvog stupnja na potpun i ispravan način utvrdio** u zakonito provedenom postupku, ne postoji niti jedna povreda odredaba parničnog postupka **u prvostupanjskoj odluci**. Nasuprot tome, izokretanjem činjenica, osobito grubom povredom ustavnog i konvencijskog jamstava prava na pravično suđenje kao temeljnog ljudskog prava, povrede načela zakonitosti i načela legitimnog očekivanja sud drugog stupnja čini upravo tu apsolutno bitnu povredu odredaba postupka iz čl. 354.st.2.toč.11. ZPP-a jer je **drugostupanjska odluka proturječna dokazima na koje se poziva**, proturječna je sama u sebi, kao i procesnu povredu u prekoračenju sudskih ovlasti iz čl. 365.st.1. i 2. ZPP-a. Odredbom čl. 365. st.2. ZPP-a, kojom su propisane ovlasti drugostupanjskog suda u pogledu granica ispitivanja žalbe po službenoj dužnosti, drugostupanjski sud na povrede odredaba parničnog postupka po službenoj dužnosti pazi u odnosu na povrede iz **čl. 354.st.2. toč.2., 4., 8., 9., 13. i 14. ZPP-a**, kao i na pravilnu

primjenu odredaba materijalnog prava, te na osnovi ove odredbe, što posve krivo čini, ne može bez izričitog žalbenog razloga ispitivati povrede iz čl. 354. st. 2.toč.11. ZPP-a.

- b) da iz Ugovora o ustupu potraživanja od 5.rujna 2007.g. (*str.54. do 55. spisa*) proizlazi da njime ITS d.o.o. (pravni prednik prvotuženika) ustupa, a Slavko Gotovac preuzima potraživanje koje ITS d.o.o. ima prema HNK Split i Gradu Splitu u protuvrijednosti 168.714,56 EUR-a s pripadajućim kamatama i svim drugim pravima koja ITS d.o.o. ima prema dužnicima HNK Split i Gradu Splitu, pa da je predmet cesije **upravo protuvrijednost iznosa od 168.714,56 EUR-a s pripadajućim kamatama i svim drugim pravima** koja ITS d.o.o. ima prema navedenim dužnicima (*str. 4. i 5., prva rečenica točke 12. obrazloženja odluke*);

Ad b) U parnici nikada nije bio sporan sadržaj Ugovora od 5. rujna 2007.g., niti je sporno što su ugovorne stranke iz Ugovora o ustupanju ugovorile kao što nije sporan niti učinak tog pravnog posla, pa je točno ono što sud drugog stupnja u ovom dijelu tvrdi. **Međutim, iz sadržaja ovog Ugovora proizlazi ona ključna činjenica koju sud drugog stupnja izokreće, a to je da se radi o identičnoj tražbini koja je bila predmet parnice pred Općinskim sudom u Splitu broj Pi-709/13,** pa je ova tvrdnja, iako točna, nepotpuna jer je sud drugog stupnja protivno Ugovoru na kojeg se poziva **zaključio da se ne radi o identičnoj tražbini.** Jedina razlika je u tome što je ova tražbina iskazana u kunsjoj protuvrijednosti u eurima i u tome što je tražbina iz Ugovora nešto veća u odnosu na iznos kojeg je tužitelju iz te parnice dosudio sud, ali kako je u većemu sadržano manje, a osnova tražbine je identična i do donošenja drugostupanjske odluke nesporna među strankama, ne može se razumjeti ni prihvatiti stav suda drugog stupnja. **Nesporno je i to da se radi o tražbini koju Grad Split i HNK nisu osporili u njenom identitetu nego su tužitelju osporili pravo na naplatu izvan stečajnog postupka nad prvotuženikom.** Nije sporno ni to **da se u trenutku sklapanja Ugovora o ustupu tražbine radilo o eventualnoj ili budućoj tražbini koja je trebala biti ostvarena presudom u parničnom postupku, te je iz svega jednoznačno, ali i više od toga, utvrđeno da se radi upravo o identičnoj tražbini.** Stoga je ovdje sud drugog stupnja protivno obvezi iz čl. 8., čl. 221. i 221.a. ZPP-a izokrenuo činjenice te počinio povredu iz čl. 355. ZPP-a jer je ispravno utvrđeno činjenično stanje u prvostupanjskom postupku arbitrarno, protivno temeljnim načelima ustavnog poretka i ustavnim jamstvima izokrenuo na štetu tužitelja i time mu u postupku pred drugostupanjskim sudom nepravilno i nezakonito oduzeo prava koja mu pripadaju.

- c) da tužitelj tužbenim zahtjevom traži utvrđenje da je temeljem Ugovora o ustupu potraživanja od 5. rujna 2007.g. tražbina koju pravni sljednik društva ITS d.o.o. ima prema Gradu Splitu temeljem pravomoćne i ovršne presude Općinskog suda u Splitu broj Pi-709/13 od 7. lipnja 2016.g. trenutkom sklapanja Ugovora o ustupanju potraživanja od 5.rujna 2007.g. s cjelokupnim glavnim i sporednim potraživanjima u cijelosti prešla na tužitelja Slavka Gotovca (*str. 5., druga rečenica točke 12. obrazloženja odluke*);
- d) da je tužitelj eventualno mogao tražiti utvrđenje da je tražbina u protuvrijednosti iznosa od 168.714,56 EUR-a s pripadajućom kamatom temeljem Ugovora o ustupu potraživanja od 5. rujna 2007.g. prešla na njega kao cesionara budući da se radi o cesiji umjesto ispunjenja iz čl. 88.st.1. ZOO-a (*str. 5., četvrta rečenica točke 12. obrazloženja odluke*);

Ad c) i d) Tužbeni zahtjev je, jednako kao i tužba, posve jasan i određen, jasno je istaknuta činjenična i materijalno-pravna osnova te je prvostupanjskom presudom opravdano usvojen tužbeni zahtjev. Iz konstatacije drugostupanjskog suda citirane u točki c) proizlazi svijest suda drugog stupnja o predmetu spora i o razlozima zbog čega se spor vodi, tj. **o tome da ovdje nije spor o identitetu tražbine iz Ugovora o ustupanju i tražbine iz presude Pi-709/13, nego o sporu o pravu tužitelja da temeljem Ugovora o ustupanju tražbine od 5. rujna 2007.g. naplati tražbinu iz presude Pi-709/13 od 7. lipnja 2016.g. koju tuženik pod 1/ ima prema tuženiku pod 2/ i dr., koja je prešla na tužitelja trenutkom sklapanja Ugovora o ustupu od 5. rujna 2007.g.** Zbog

čega sud drugog stupnja spor svodi na pitanje o identitetu tražbine, iz obrazloženja drugostupanjske sudske odluke nije jasno niti se može ispitati. Svakako, to što je sud drugog stupnja napravio nije zakonito, ali se niti iz toga ne može razumjeti stav i „uputa“ drugostupanjskog suda na postavljanje zahtjeva na utvrđenje činjenice ili pravnog odnosa za koju tužitelj nema pravnog interesa jer to na što sud drugog stupnja upućuje uopće nije sporno. Kada bi bilo točno ono što sud drugog stupnja tvrdi i kada bi postojao pravni interes na tužbu na utvrđenje kako upućuje sud drugog stupnja, onda tužbeni zahtjev ne bi trebalo odbiti nego bi trebalo tužbu odbaciti zbog toga što ne postoji pravni interes. Svakako, tužbeni zahtjev je, kako je to ispravno konstatirao i utvrdio sud prvog stupnja, utemeljen na odredbi čl. 187.st.1. ZPP-a u vezi s odredbom čl. 32.st.1. Ovršnog zakona te odredbi čl. 80., 81. i 88. ZOO-a, pa je sud drugog stupnja imao samo jednu mogućnost, a to je odbiti žalbe tuženika i potvrditi prvostupanjsku odluku.

- e) da **tražbina iz tužbenog zahtjeva** (tražbina koju pravni sljednik društva ITS d.o.o. ima prema Gradu Splitu temeljem pravomoćne i ovršne presude Općinskog suda u Splitu broj Pi-709/13 od 7.lipnja 2016.g.) **nije tražbina iz Ugovora o ustupanju potraživanja od 5.rujna 2007.g.** (protuvrijednost iznosa od 168.714,56 EUR-a s pripadajućim kamatama i svim drugim pravima koja ITS d.o.o. ima prema dužnicima HNK Split i Gradu Splitu) (str. 5., treća rečenica točke 12. obrazloženja odluke);
- f) da nije bilo osnove za prihvaćanje zahtjeva iz razloga **jer se ne radi o tražbini iz Ugovora o ustupanju potraživanja od 5. rujna 2007.g.** (str. 5., zadnja rečenica točke 12. obrazloženja odluke).

Ad e) i f) Tvrdnje suda drugog stupnja u ovim točkama citata iz odluke drugostupanjskog suda **su ključ problema u ovoj parnici. Radi se o nevjerojatnim i neprihvatljivim proturječnostima u odnosu na isprave na koje se sud poziva.** Iz presude Općinskog suda u Splitu posl.br. Pi-709/13 od 7. lipnja 2016.g. i Županijskog suda u Splitu broj GŽ-3206/2016 od 18. siječnja 2018.g. kojom je potvrđena prvostupanjska presuda, jednako kao i iz Ugovora o ustupanju tražbine od 5. rujna 2007.g. ne može biti jasnije nego što je, da se radi o identičnoj tražbini. To što je dosuđen iznos tek nešto niži od cjeline ugovorene tražbine u Ugovoru o ustupanju tražbine i to što je iznos u Ugovoru izražen u protuvrijednosti deviza, a u presudi u kunama, ne znači da se ne radi o istoj tražbini, a činjenica da ni **tuženici nisu osporavali identitet tražbine**, nego su tužitelju osporavali pravo na naplatu, govori o tome i dokazuje da je zbog ove krive tvrdnje **sud drugog stupnja tužitelju oduzeo prava zajamčena Konvencijom i Ustavom.**

Ispada da je tužitelj, na što drugostupanjski sud upućuje, „eventualno“ mogao tražiti utvrđenje činjenice koja za nikoga u parnici nije bila sporna, pa drugostupanjski sud tužitelja upućuje na utvrđenje činjenice za koju nema pravnog interesa, s jedne strane, ali mu **zato nezakonitim postupanjem uskraćuje pravo na dokazivanje postojanja pravnog odnosa i činjenice** kroz postupak pred sudom kojim treba ostvariti svoje imovinsko pravo naplatom ustupljene tražbine od dužnikovog dužnika, koja je uskraćena uslijed nezakonitih odluka suda u jednom dijelu pravnog odnosa među strankama, pa tužitelju na ovaj način sud drugog stupnja **uskraćuje pravo na sudsku zaštitu**, što je gruba povreda ustavnog jamstva na pravično suđenje iz Konvencije i Ustava RH kojima se jamči sudska zaštita pojedinačnih prava.

4/ Kad se sud drugog stupnja poziva na ispitivanje prvostupanjske odluke sukladno žalbenim navodima tuženika pod 1/ i 2/ i kad tvrdi da je odluku ispitao sukladno ovlaštenjima ZPP-a na koja se poziva po službenoj dužnosti, istodobno **ne navodi koji su žalbeni razlozi u okviru kojih je ispitivao prvostupanjsku odluku, niti obrazlaže što je to ispitano po službenoj dužnosti.**

Vodeći računa o sadržaju žalbi, suština prigovora Grada Splita je u tvrdnji da se je pravo tužitelja moglo ispitivati jedino i isključivo u stečajnom postupku nad društvom ITS d.o.o. (*predzadnja i*

zadnja alineja na trećoj stranici i pet prvih alineja na četvrtoj stranici žalbe Grada Splita od 30. ožujka 2021.g.).

Suština žalbe tuženika Stečajne mase iza ITS d.o.o. je u tvrdnji da je Ugovor o ustupanju ništetan pravni posao (*druga alineja na četvrtoj stranici žalbe*) te da temeljem tog Ugovora tužitelj nije ostvario pravo na naplatu tražbine od Grada Splita i drugo dužnika.

Dakle, ni jedan tuženik **nije osporio identitet tražbine**, pa je drugostupanjski sud u prekoračenju svojih ovlasti, postupajući protivno ovlaštenju iz čl. 365. ZPP-a počinio apsolutno bitnu povredu odredaba postupka prekoračivši svoje ovlasti.

Prema prvom stavku tog članka drugostupanjski sud prvostupanjsku presudu ispituje u onom dijelu u kojem se ona pobija žalbom. Kako su **tuženici istaknuli druge žalbene razloge**, a ne i tvrdnju da ne postoji identitet tražbina kako to krivo navodi drugostupanjski sud, onda je izvršena gruba povreda odredbe čl. 365.st.1. ZPP-a.

Jednako tako, izvršena je izrazito gruba povreda odredaba postupka iz čl. 365.st.2. ZPP-a kojom je propisano da drugostupanjski sud prvostupanjsku presudu ispituje u granicama razloga navedenih u žalbi pazeći po službenoj dužnosti na bitne povrede odredaba parničnog postupka iz čl. 354.st.2. **toč.2.,4.,8.,9.,13. i 14. ZPP-a i na pravilnu primjenu materijalnog prava**, osim u odnosu na primjenu materijalnog prava u odluci o troškovima postupka.

Kako je sud drugog stupnja krivo utvrdio i pogrešno ustvrdio da su tuženici istaknuli povredu vezanu za identitet tražbine te krivo zaključio da je **po službenoj dužnosti** ovlašten paziti **na povrede odredbe čl. 354.st.2.toč.11. ZPP-a** (po službenoj dužnosti drugostupanjski sud **ne pazi na povredu iz čl. 354.st.2.toč.11. ZPP-a**) to je došlo do grubih povreda odredbe čl. 356.st.1. i 2. ZPP-a u konkretnom slučaju.

U identičnoj procesno-pravnoj situaciji, gdje je sud prvog stupnja ispravno utvrdio činjenično stanje i donio presudu kojom je usvojio tužbeni zahtjev, sud drugog stupnja je preocjenjivanjem dokaza, bez omogućavanja protivnoj stranci da u tom slučaju sudjeluje u postupku, povodom tužnikove žalbe preinačio prvostupanjsku presudu i odbio tužbeni zahtjev, Ustavni sud Republike Hrvatske je donio odluku **U-III/2049/2005 od 30. siječnja 2008.g.** u kojoj je zauzeo sljedeće stajalište:

„Razmatrajući u konkretnom slučaju postupanje drugostupanjskog suda, kao donositelja odluke koju podnositelji osporavaju ustavnom tužbom, Ustavni sud je imao u vidu odredbe mjerodavnog Zakona o parničnom postupku ("Narodne novine", broj 53/91., 91/92., 112/99., 88/01. i 117/03., u daljnjem tekstu: ZPP), u kojima su sadržani elementi načela neposrednosti, načela otvorenog pravosuđenja i drugih temeljnih načela parničnog postupka, mjerodavnih u ovom postupku.

Prema članku 4. ZPP-a, o tužbenom zahtjevu se odlučuje, u pravilu (a konkretan slučaj nije iznimka od tog pravila), na temelju usmenog, neposrednog i javnog raspravljanja. Prema članku 7. stavku 3. ZPP-a, sud ne može svoju odluku utemeljiti na činjenicama i dokazima o kojima strankama nije dana mogućnost da se izjasne.

Parnični sud, dakle, u načelu i koliko je to god moguće, sudi na temelju neposredne ocjene dokaza, što vrijedi za prvostupanjsko, ali i za drugostupanjsko sudovanje. Sud drugog stupnja odlučuje, u pravilu, na sjednici, ali može i sam održati raspravu (članak 362. stavak 2. ZPP-a), time da na nju pozove stranke, koje same odlučuju hoće li raspravi nazočiti ili ne. Jedino pod tim uvjetima drugostupanjski sud može mijenjati ocjenu izvedenih dokaza, a u protivnom se radi o apsolutno bitnoj povredi odredaba parničnog postupka onemogućavanjem raspravljanja pred sudom (članak 354. stavak 2. točka 7. ZPP-a), te o povredi ustavnog prava na pristup sudu i prava na pravično suđenje.

Osporena drugostupanjska presuda nije, prema tome, donesena na podlozi činjenica utvrđenih u prvostupanjskom postupku, a u drugostupanjskom postupku utvrđivanje činjenica provedeno je na način da stranke nisu imale pristupa sudu niti mogućnosti korištenja svojih postupovnih prava. Stoga je nakon usvajajuće prvostupanjske presude, u konačnici, cjelokupan parnični postupak okončan odbijanjem tužbenog zahtjeva, što ga, kao cjelinu, čini nepravičnim za podnositelje.

Slijedom navedenog, Ustavni sud je ocijenio da je u konkretnom slučaju došlo do povrede ustavnih prava podnositelja, zajamčenih odredbom članka 29. stavka 1. Ustava.“

To je što se tiče preocjenjivanja dokaza pred drugostupanjskim sudom, a kada su zaključci suda proturječni ispravama i dokazima koje je utvrdio drugostupanjski sud, što je u ovom slučaju evidentno, pravo na pravično suđenje je povrijeđeno i uslijed nedostatka logičnog razumljivog i dostatnog obrazloženja. U tom smislu Ustavni sud RH u svojoj odluci broj U-III-2086/2016 od 13. ožujka 2018. g. ističe:

„Ustavno i konvencijsko pravo na pravično suđenje zajamčeno čl. 29. st. 1. Ustava uključuje načelo učinkovite pravne zaštite, minimalni uvjet ostvarenja kojeg je iznošenje dostatnih i pravno relevantnih razloga za donesenu odluku. Ono jamči zaštitu od arbitrarnosti u odlučivanju sudova i drugih tijela javne vlasti. Stoga, obrazloženja sudskih odluka odnosno odluka drugih nadležnih tijela koja ne sadrže relevantne i dostatne razloge za ocjenu kakva je odlukom dana, upućuju na zaključak o arbitrarnosti u postupovnom i/ili materijalnopravnom smislu.“

Ova osporena odluka ne udovoljava niti jednom zahtjevu pravičnog suđenja te je sud drugog stupnja u konkretnom slučaju povrijedio odredbu čl. 6. Konvencije za zaštitu ljudskih prava i temeljnih sloboda te odredbu čl. 29.st.1. Ustava RH, a kako se radi o povredi temeljnih ljudskih prava sporna drugostupanjska odluka je nezakonita.

5/ Pored nespornih činjenica koje je konstatirao sud drugog stupnja u svom obrazloženju (str. 3. i 4., toč. 9. obrazloženja odluke), što u naravi praktično predstavlja prijepis dijela žalbe tuženika Grada Splita (str.2. i 3. žalbe), drugostupanjski sud je zanemario ili iz drugog razloga propustio utvrditi ono što je utvrdio prvostupanjski sud:

- a) da je predmet ovog spora zahtjev tužitelja na utvrđenje da je temeljem Ugovora o ustupu potraživanja od 5. rujna 2007.g. i to trenutkom sklapanja tog Ugovora, koji je sklopljen između društva ITS d.o.o. Split kao pravnog prednika tuženika pod 1/ i ustupitelja potraživanja, te tužitelja kao primatelja ustupa, **na tužitelja u cijelosti prešlo potraživanje** koje tuženik pod 1/ ima prema tuženiku pod 2/ temeljem pravomoćne i ovršne presude Općinskog suda u Splitu broj Pi-709/13 od 7. lipnja 2016.g. (str.6., *peta alineja obrazloženja prvostupanjske presude*), kako bi sukladno odredbi čl. 32. st.1. Ovršnog zakona u vezi s odredbama čl. 80., čl. 81. st.1., čl. 82. st.1. i čl. 88. st.1. ZOO-a dokazao pravo na naplatu te tražbine od drugotuženika i drugog dužnika, i to umjesto tuženika pod 1/ koji je ovu tražbinu **ustupio tužitelju umjesto ispunjenja**;
- b) da je između tvrtke ITS d.o.o. Split i tužitelja Slavka Gotovca 5. rujna 2007.g. zaključen Ugovor o ustupu potraživanja kojim tvrtka ITS d.o.o. ustupa tužitelju, a tužitelj preuzima potraživanje koje tvrtka ITS d.o.o. Split ima prema HNK Split i Gradu Splitu u protuvrijednosti iznosa od 168.714,56 EUR-a s pripadajućim kamatama i svim drugim pravima, **a u odnosu na koje potraživanje se kod Općinskog suda u Splitu vodi postupak pod brojem IP-1997/01 u pravnoj stvari tužitelja ITS d.o.o.** protiv tuženika HNK Split i Grada Splita radi isplate tog potraživanja, a koji Ugovor o ustupu potraživanja je ovjeren u potpisu kod javnog bilježnika Jagode Makelja Šuljić iz Splita pod brojem OV-12908/07 od 6. rujna 2007.g. (*str.7., prva alineja obrazloženja prvostupanjske presude*);
- c) da je između stranaka sporno je li sklapanjem Ugovora o ustupu potraživanja od 5. rujna 2007.g. na tužitelja prenesena tražbina koju je društvo ITS d.o.o. kao pravni prednik tuženika pod 1/ imalo prema HNK Split i Gradu Splitu i radi isplate koje tražbine se kod Općinskog

suda u Splitu vodio parnični postupak u kojem je donesena pravomoćna i ovršna presuda pod posl.br. Pi-709/13 od 7. lipnja 2016.g. u korist tužitelja ITS d.o.o. kao i je li tužitelj svoja prava vezana uz tu tražbinu **mogao ostvariti samo u okviru stečajnog postupka nad tuženikom pod 1/** (*str.8., druga alineja obrazloženja prvostupanjske presude*);

- d) da je pregledom **parničnog spisa** Općinskog suda u Splitu posl.br. **Pi-709/13, koji se ranije vodio pod posl.br. P-1977/01 utvrđeno** da je pravomoćnom i ovršnom presudom donesenom u tom postupku pod brojem Pi-709/13 od 7. lipnja 2016.g. naloženo tuženicama HNK Split i Gradu Splitu da solidarno tužitelju ITS d.o.o. Split isplati iznos od 1.100.000,00 kn s kamatama i da je ta presuda pravomoćna od 18.siječnja 2017.g. a ovršna 14. ožujka 2017.g. (*str.9. zadnja alineja obrazloženja prvostupanjske presude*);
- e) da iz Ugovora o ustupanju potraživanja od 5.rujna 2007.g. ovjerenog pod brojem OV-12908/07 od 6. rujna 2007.g., zaključenog između društva ITS d.o.o. kao ustupitelja i Slavka Gotovca kao primatelja ustupa proizlazi:
- da se **pred Općinskim sudom u Splitu vodi postupak u pravnoj stvari tužitelja ITS d.o.o. Split** protiv tuženika HNK Split i Grada Splita radi isplate pod brojem **IP-1997/01 u kojem tužitelj od tuženika traži da mu solidarno isplate iznos u protuvrijednosti od 168.714,56 EUR-a** s kamatama;
  - da je Slavko Gotovac dao pozajmicu društvu ITS d.o.o. u iznosu od 1.555.393,49 kn i da radi toga (očigledno se radi o prijeboju) društvo ITS d.o.o. ustupa potraživanje koje ima prema HNK Split i Gradu Splitu Slavku Gotovcu umjesto ispunjenja obveze vraćanja zajma;
  - da je društvo ITS d.o.o. ustupilo, a da je Slavko Gotovac preuzeo potraživanje umjesto zahtjeva za povrat pozajmice i da je ugovoreno s te osnove **sva prava u parničnom postupku pod brojem IP-1997/01 ustupom prelaze na Slavka Gotovca**, s tim što je tužitelj bio ovlašten stupiti u parnicu umjesto ITS-a (*str. 10. obrazloženja prvostupanjske presude*).

Dakle, iz isprava i dokaza koje citira i ocjenjuje sud prvog stupnja proizlazi činjenica da se radi o istoj tražbini iz Ugovora o ustupanju, koja se je zahtijevala upravo u parnici iz koje su tužitelju temeljem tog Ugovora o ustupanju prenesena sva prava.

Kako bi se izbjegla svaka dvojba o tome što je sadržaj Ugovora o ustupanju tražbine od 5.rujna 2007.g. kao i što je prava volja ugovornih stranaka iz tog pravnog posla, a na tom Ugovoru sud drugog stupnja **izokretanjem činjenica** temelji svoj stav i odluku u ovom predmetu, tužitelj citira mjerodavne odredbe iz tog Ugovora:

„1/ *Strane suglasno utvrđuju:*

- da se kod Općinskog suda u Splitu **vodi postupak u pravnoj stvari tužitelja ITS d.o.o. Split** protiv tuženika HNK Split i Grada Splita, radi isplate, koji postupak se vodi pod brojem **IP-1997/01** (kasnije Pi-709/13), a u kojem postupku tužitelj traži od tuženika da mu isplati iznos u protuvrijednosti **od 168.714,56 EUR-a** s pripadajućom kamatom,
- da je Slavko Gotovac dao tvrtki ITS d.o.o. Split pozajmice u iznosu od 1.555.393,49 kn,
- da ovim ugovorom tvrtka ITS d.o.o. želi ustupiti potraživanje Slavku Gotovcu, a koje ima prema HNK Split i Gradu Splitu.

2/ *S obzirom na naprijed utvrđeno tvrtka ITS d.o.o. Split ovim ugovorom ustupa a Slavko Gotovac preuzima potraživanje koje tvrtka ITS d.o.o. Split ima prema HNK Split i Gradu Splitu u protuvrijednosti 168.714,56 EUR-a s pripadajućim kamatama i svim drugim pravima koja ITS d.o.o. Split ima prema naprijed navedenim dužnicima...*

4/ *Stranke su suglasne da Slavko Gotovac preuzima sva prava koja pripadaju tvrtki ITS d.o.o. Split u parničnom postupku koji se vodi kod Općinskog suda u Splitu pod brojem IP-1997/01,*

tako da Slavko Gotovac na temelju ovog ugovora može zatražiti od Općinskog suda u Splitu da umjesto tužitelja ITS d.o.o. bude označen kao tužitelj Slavko Gotovac.

5/ *Stranke su suglasne ukoliko Slavko Gotovac ne želi kod Općinskog suda u Splitu u postupku pod brojem IP-1997/01, tražiti promjenu tužitelja, da onda Slavko Gotovac može nastaviti voditi parnični postupak u ime tvrtke ITS d.o.o. Split, pa nakon uspjeha u navedenom postupku navedena sredstva zadržati za sebe.*

6/ *Stranke su suglasne da Slavko Gotovac nema više nikakvih potraživanja od tvrtke ITS d.o.o. Split, odnosno da isti od tvrtke ITS d.o.o. Split neće potraživati nikakva sredstva bez obzira na uspjeh u postupku koji se vodi kod Općinskog suda u Splitu pod brojem IP-1997/01“*

Doista je problematično i neprihvatljivo da sud drugog stupnja, kod posve jasnih i jednoznačnih dokaza koje je utvrdio i citirao sud prvog stupnja, do te mjere izokrene činjenično stanje da **doslovno to stanje preinačava u nešto što nema veze sa sadržajem konkretnog Ugovora** jer je ono što sud drugog stupnja tvrdi upravo suprotno sadržaju isprave na koju se poziva, pa nije sud prvog stupnja počinio bitnu povredu iz čl. 354.st.11. ZPP-a kako to tvrdi drugostupanjski sud, nego je **baš taj drugostupanjski sud počinio tu povredu** i to izuzetno i osobito grubim propustom čime je grubo povrijedio Konvencijsko i Ustavno jamstvo pravičnog suđenja.

U tom smislu, obzirom na obvezu suda drugog stupnja na cjelovitu i ispravnu ocjenu dokaza te obzirom na obvezatan sadržaj obrazloženja sudske odluke, nepodudarnosti konkretne pojedinačne drugostupanjske odluke sa stajalištima sudske prakse Ustavnog suda RH, Vrhovnog suda RH i drugih županijskih sudova u istim pravnim pitanjima, vezano za sporna procesno pravna pitanja, tužitelj ističe pravno pitanje koje je važno za odluku u sporu te za osiguranje jedinstvene primjene prava i ravnopravnosti svih u njegovoj primjeni te za razvoj prava u sudskoj praksi:

Je li sud drugog stupnja, odlučujući o žalbi tuženika protiv prvostupanjske presude, ispitujući prvostupanjsku presudu po službenoj dužnosti primjenom odredbe čl. 354.st.2.toč.11. ZPP-a, u situaciji kada tuženici nisu isticali tu povredu, prekoračio svoje ovlasti i povrijedio pravo tužitelja na pravično suđenje zajamčeno odredbama čl. 6. Konvencije za zaštitu ljudskih prava i temeljnih sloboda i čl. 29.st.1. Ustava RH?

Je li sud drugog stupnja u situaciji kada je preinačio prvostupanjsku presudu uz tvrdnju da je prvostupanjski sud počinio bitnu povredu odredaba parničnog postupka iz čl.354.st.2.toč.11. ZPP-a zbog toga što izreka prvostupanjske presude proturječi ispravama u spisu, dužan obrazložiti zašto smatra da pojedine isprave u spisu na kojima tužitelj temelji svoj zahtjev ne opravdavaju donesenu prvostupanjsku presudu i je li sud drugog stupnja tada dužan obrazložiti zašto pojedini dokaz ili ispravu ocjenjuje drugačije od ocjene koju je u tom smislu i u tom slučaju dao sud prvog stupnja povrijedio pravo tužitelja na pravično suđenje zajamčeno odredbama čl. 6. Konvencije za zaštitu ljudskih prava i temeljnih sloboda i čl. 29.st.1. Ustava RH?

Je li sud drugog stupnja u situaciji kada se sud prvog stupnja nije upustio u ocjenu dokaza jer je ta činjenica među strankama bila nesporna tijekom prvostupanjskog postupka, te u situaciji kada je sud prvog stupnja dokaz ocijenio na jedan način, a drugostupanjski sud zauzima drugačiji stav o toj činjenici, dužan u tom slučaju omogućiti protivnoj stranci sudjelovanje u postupku temeljem jamstva prava pristupa sudu, načela neposrednosti i načela otvorenog pravosuđenja, te je li dužan precizno i jasno obrazložiti zbog čega ne uzima u obzir da je određena činjenicama među strankama bila nesporna tijekom postupka i je li u suprotnom povrijedio pravo tužitelja na pravično suđenje zajamčeno odredbama čl. 6. Konvencije za zaštitu ljudskih prava i temeljnih sloboda i čl. 29.st.1. Ustava RH?

Predstavlja li propust ili nedostatak obrazloženja drugostupanjske sudske odluke u kojem precizno i jasno iznosi činjenice na kojima sud drugog stupnja temelji svoju odluku, bitnu povredu odredaba postupka iz čl.354.st.2.toč.11. ZPP-a i je li uslijed tog propusta stranci povrijeđeno pravo na pravično suđenje zajamčeno odredbama čl. 6. Konvencije za zaštitu ljudskih prava i temeljnih sloboda i čl. 29.st.1. Ustava RH?

Može li sud drugog stupnja mijenjati ocjenu izvedenih dokaza koje je utvrdio sud prvog stupnja bez provođenja rasprave pred sudom drugog stupnja i bez omogućavanja stranci da se izjasni o stajalištima koja se zauzimaju pred sudom drugog stupnja i je li uslijed tog propusta stranci povrijeđeno pravo na pravično suđenje zajamčeno odredbama čl. 6. Konvencije za zaštitu ljudskih prava i temeljnih sloboda i čl. 29.st.1. Ustava RH?

6/ U ovom postupku je na jednoznačan način dokazan identitet tražbina koje sud drugog stupnja spori, a to su pravomoćna i ovršna presuda Općinskog suda u Splitu broj Pi-709/13 od 7.lipnja 2016.g. i Ugovor o ustupu potraživanja od 5. rujna 2007.g., rješenje o ovrsi Općinskog suda u Splitu broj Ovr-2020/17 od 16.svibnja 2017.g., rješenje Općinskog suda u Splitu Ovr-2020/17 od 6. veljače 2019.g., rješenje Županijskog suda u Varaždinu GŽ Ovr-374/2019-2 od 28. veljače 2020.g., rješenja Županijskog suda u Rijeci GŽ Ovr-872/2017-4 i GŽ Ovr-872/2017-5 od 3. siječnja 2019.g.

Sud drugog stupnja u postupku donošenja odluke povodom žalbe ispituje tužbu i postavljeni tužbeni zahtjev u vezi s Ugovorom o ustupu potraživanja potpuno ignorirajući sadržaj pravomoćne sudske presude broj Pi-709/13, te osobito ignorirajući činjenice da je među strankama sporno pravo tužitelja na naplatu ustupljen tražbine temeljem tog Ugovora, koja je ostvarena u spomenutoj parnici. Budući da za stranke ovog postupka nije sporno da se radi o istovjetnosti tražbine te da to pitanje nikada nije niti isticano kao sporno pa to nije istaknuto niti u žalbama protiv prvostupanjske presude, sud drugog stupnja nije mogao izvršiti ocjenu dokaza drugačije od onog kako je to napravio prvostupanjski sud niti je dao obrazloženje koji to dokazi koji se nalaze u spisu predmeta ukazuju na činjenicu da se ne radi o istovjetnim tražbinama.

Sud drugog stupnja ne obrazlaže ni što je onda po njegovom stajalištu sadržano u presudi Općinskog suda u Splitu broj Pi-709/13 od 7. lipnja 2016.g., odnosno o kojoj se to tražbini i kojoj se osnovi u toj parnici radi te ima li ta tražbina veze s tražbinom odnosno pravom koje je tužitelju ustupljeno temeljem Ugovora od 5. rujna 2007.g. Ako sud negira tu presudu kao dokaz postojanja identiteta tražbine onda je dužan obrazložiti koja je tražbina bila predmet parničnog postupka i kakva je korelacija s tražbinom iz Ugovora pa slijedom toga zaključiti o osnovanosti ili neosnovanosti zahtjeva iz ove parnice.

Prema odredbi čl. 375.st.1. ZPP-a u obrazloženju presude suda drugog stupnja trebaju biti ocijenjeni svi dokazi i pravna stajališta koja su od odlučnog značenja te sud mora jasno i uvjerljivo označiti razloge koje je u obzir uzeo kada je donosio konkretnu odluku. Kako je to u ovom slučaju izostalo, obzirom na nesporne činjenice koje su u postupku utvrđene te obzirom na mjerodavno materijalno pravo koje se u ovom slučaju treba primijeniti, tužitelj zaključuje da u ovom postupku nije imao ni pravično ni zakonito suđenje pred sudom drugog stupnja.

Sud sve izvedene dokaze mora ocijeniti, a svoju odluku opravdati uvjerljivim i logičnim razlozima kako bi se moglo provjeriti ima li takva odluka pravnu i činjeničnu osnovu, što je sukladno praksi Vrhovnog suda iz odluke Rev-2372/88 od 6.lipnja 1989.g., kao i Županijskog suda u Bjelovaru u odluci GŽ-616/00 od 16.03.2000.-IO 1/01-193, te brojnih drugih odluka koje se odnose na tu temu. Ovakav stav potvrđuje i Vrhovni sud u odluci VS, Rev 76/81 od 26.05.1982.-PSP 21/198 kada navodi da presuda nema razloga o odlučnim činjenicama i onda kada sud nije obrazložio koje činjenice važne za odluku smatra istinitim i na čemu zasniva svoju odluku, kada je izostao zaključak i ocjena navedenih dokaza, kad ne postoje razlozi o tome kojim je dokazima poklonio vjeru, a kojim

nije. Stoga je stav i način odlučivanja u konkretnoj osporenoj odluci u suprotnosti sa sudskom praksom i citiranim odlukama, pa su radi toga ovo pitanje važna za odluku u sporu i za osiguranje jedinstvene primjene prava i ravnopravnosti svih u njegovoj primjeni.

Prema odredbi iz čl.365. ZPP-a drugostupanjski sud ispituje prvostupanjsku presudu u onom dijelu u kojemu se pobija žalbom, a ako se iz žalbe ne vidi u kojem se dijelu presuda pobija, drugostupanjski sud uzet će da se presuda pobija u dijelu u kojemu stranka nije uspjela u sporu.

Drugostupanjski sud ispituje prvostupanjsku presudu u granicama razloga određenih u žalbi pazeći po službenoj dužnosti na bitne povrede odredaba parničnog postupka iz članka 354. stavka 2. točaka 2., 4., 8., 9., 13. i 14. ovoga Zakona i na pravilnu primjenu materijalnog prava, osim u odnosu na primjenu materijalnog prava u odluci o troškovima postupka.

Dakle, ova odredba ZPP-a propisuje pravila postupka po kojima sud drugog stupnja mora postupati prilikom ispitivanja drugostupanjske presude pa je propisano da se **ne ispituje pravilnost prvostupanjske presude u cijelosti već samo u dijelu koji se žalbom pobija.**

Tuženici u žalbi, kao niti tijekom postupka, ne dovode u pitanje istovjetnost tražbine iz ovog postupka s onom tražbinom pravomoćno utvrđenom presudom Općinskog suda u Splitu broj Pi-709/13 od 7. lipnja 2016.g. i tražbinom iz Ugovora o ustupu potraživanja.

U žalbi je točno navedeno koji dio presude se pobija i iz kojeg razloga pa sud drugog stupnja nije imao ovlasti niti je mogao ispitivati istovjetnost tražbina, ako ih stranke ne čine spornima te ako ih stranke u žalbi ne pobijaju. Kada su u žalbi navedeni razlozi, drugostupanjski sud ispituje prvostupanjsku presudu u granicama tih razloga.

Neovisno od razloga žalbe, drugostupanjski sud pazi po službenoj dužnosti na bitne povrede odredaba parničnog postupka iz članka 354. stavka 2. točaka 2., 4., 8., 9., 13. i 14. ZPP-a i na pravilnu primjenu materijalnog prava, a ono što je sud u ovom postupku ispitivao i utvrđivao, mimo žalbenih razloga, nije obuhvaćeno ovim odredbama budući da sud drugog stupnja, kako je i sam naveo u obrazloženju na trećoj stranici u točki 8. po službenoj dužnosti ispituje i povredu iz točke 11. citirane odredbe, pa je na ovaj način teško povrijeđeno jamstvo pravičnog suđenja.

Što se tiče ovog pravnog pitanja Vrhovni sud je zauzeo stav da drugostupanjski sud postupajući na prethodno opisani način čini bitnu povredu odredaba postupka i to:

- u odluci broj **VS, Rev 736/03 od 12.11.2003.g.** gdje navodi da drugostupanjski sud čini bitnu povredu odredaba postupka kada preinači dio prvostupanjske presude koji nije pobijan žalbom;
- u odluci broj **Revr-48/2011-2 od 3. ožujka 2015.g.** u kojoj navodi „... budući tužitelj niti u žalbi nije tvrdio da je odluka o otkazu ugovora o radu tužitelja nezakonita zbog tog propusta, drugostupanjski sud je prekoračio svoje ovlaštenje iz čl.365. ZPP-a kojim su propisane granice ispitivanja prvostupanjske presude pa je na taj način drugostupanjski sud počinio relativno bitnu povredu odredaba parničnog postupka iz čl. 354.st.1. u vezi s čl. 373.a ZPP koja je utjecala ili je mogla utjecati na pravilnost i zakonitost drugostupanjske odluke...”

Nadalje, sud navodi „... ovo iz razloga što je drugostupanjski sud svoju odluku zasnovao, između ostalog, i na činjenici koja nije bila predmetom utvrđenja pred prvostupanjskim sudom i koju nije trebalo utvrđivati...”

Također, sud u ovom predmetu zaključuje da je drugostupanjski sud, ako je smatrao da postoje određeni prigovori (jer o tome u žalbi nema niti riječi), trebao ukinuti prvostupanjsku odluku radi otklanjanja povrede za koju smatra da je nastala pred sudom prvog stupnja.

- u odluci broj **Revt-288/2011-2 od 3. veljače 2016.g.** Vrhovni sud navodi da tuženik u svojoj žalbi nije osporio činjenično stanje koje se odnosi na pitanje oštećenja vjerovnika, niti način na koji je ta činjenica utvrđena, a drugostupanjski sud je u pogledu te činjenice utvrdio drugačije stanje ispitujući presudu izvan granica razloga navedenih u žalbi i izvan granica na koje sud drugog stupnja pazi po službenoj dužnosti pa da je počinjena relativno bitna povreda odredaba postupka što predstavlja razlog za podnošenje revizije te razlog za ukidanje drugostupanjske odluke.
- U odluci broj **Rev 3310/2018-2 od 30. siječnja 2019.g.** sud navodi da je drugostupanjski sud postupio protivno odredbi iz čl. 354.st.1. u vezi s čl.365.st.2. ZPP-a jer je ispitivao prvostupanjsku presudu izvan granica razloga navedenih u žalbi.

Prema odredbi iz čl. 354.st.2.toč.6. ZPP-a bitna povreda odredaba postupka postoji ako stranci nezakonitim postupanjem, a osobito propuštanjem dostave, nije dana mogućnost da raspravlja pred sudom.

U postupku po žalbi drugostupanjski sud je preinačio prvostupanjsku presudu i odbio tužbeni zahtjev jer je pogrešno utvrdio da tražbina iz tužbenog zahtjeva (tražbina koju pravni sljednik društva ITS d.o.o. ima prema Gradu Splitu temeljem pravomoćne i ovršne presude Općinskog suda u Splitu broj Pi-709/13 od 7. lipnja 2016.g.) nije tražbina iz Ugovora o ustupanju potraživanja od 5. rujna 2007.g.

Prethodno navedenu činjenicu istovjetnosti tražbine stranke tijekom postupka nisu dovodile u pitanje niti je pitanje istovjetnosti tražbina bilo predmet žalbenog postupka. Na ovaj način **tužitelju je onemogućeno sudjelovanje u postupku** te mu je na nezakonit način uskraćeno pravo za naplatu svojega potraživanja čime mu je uskraćeno pravo na pravično suđenje.

Ovakav stav zauzeo je i Vrhovni sud Republike Hrvatske u odluci broj Rev 3310/2018-2 od 30. siječnja 2019.g. u kojoj navodi da je drugostupanjski sud utvrdio činjenice koje među strankama nisu bile sporne tijekom postupka, a niti ih je tužitelj isticao u žalbi pa da je utvrđujući takve činjenice bez rasprave onemogućio stranci raspravljanje pa da je time počinjena bitna povreda odredaba postupka iz čl. 354.st.2.toč.6. ZPP-a, što je razlog za ukidanje drugostupanjske odluke.

Sud drugog stupnja je izvršio „preocjenjivanje“ dokaza te je apsolutno izokrenuo i činjeničnu i pravnu osnovu te u takvoj situaciji nije opravdano mogao preinačiti prvostupanjsku presudu u pobijanom dijelu nego ju je eventualno, ako bi stvarno utvrdio činjenice koje to opravdavaju što ovdje nije slučaj, mogao ukinuti i vratiti prvostupanjskom sudu na ponovno raspravljanje i odlučivanje pa je na ovaj način počinio bitnu povredu odredaba parničnog postupka iz čl. 354.st.2.toč.6. ZPP-a u svezi s odredbom čl. 373. ZPP-a.

7/ Radi izloženoga, revident predlaže da Vrhovni sud Republike Hrvatske usvoji ovu reviziju i preinači presudu suda drugog stupnja na način što će odbiti žalbe tuženika i potvrditi presudu Trgovačkog suda u Splitu posl.br. P-707/2018-38 od 24. ožujka 2021.g. te tuženike obvezati kao solidarne dužnike da tužitelju isplate trošak žalbenog i revizijskog postupka.

Popis troška:

- Izrada prijedloga za dopuštenje revizije od 1.2.2023.g....12.738,00 EUR-a (Tbr. 10.st.5. u vezi Tbr. 7.st.1. i 2.)
- Izrada podneska od 8.11.2023.g. .... 50,00 EUR-a (Tbr. 8.st.4.)
- Izrada revizije od 29.11.2023.g.....12.738,00 EUR-a(Tbr.10. st.5. u vezi Tbr. 7. st.1. i 2.))
- PDV 25%..... 6.381,50 EUR-a
- Pristojba prijedloga za dopuštenje revizije..... 1.340,50 EUR-a
- Pristojba revizije..... 1.340,50 EUR-a
- Pristojba odluke..... 1.340,50 EUR-a